

(สำเนา)

เลขรับ ๑๐๒/๒๕๖๒ วันที่ ๘ ส.ค. ๒๕๖๒
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนประดิพัทธ์ กทม. ๑๐๕๐๐

๘ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเสนอญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาหาแนวทาง
ในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่ครอบคลุมทุกกลุ่มผู้เรียน

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นภายในประเทศ ส่วนหนึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากปัญหา
ความยากจน และปัญหาความเหลื่อมล้ำต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งปัญหาความเหลื่อมล้ำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และดำรงอยู่
ก็มีจุดกำเนิดมาจากความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และถ้าหากไม่สามารถ แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
ได้ ปัญหาความเหลื่อมล้ำนี้ ก็จะสืบเนื่อง ขยายวง และส่งทอดวนเวียนไปข้ามชั่วคน

ปัจจุบันประเทศไทยมีเด็กที่หลุดจากระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๖๗๐,๐๐๐ คน หรือราวร้อยละ ๕
ของเด็กในวัยเรียน คิดเป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจ ๒ แสนล้านบาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ ๑.๗ ของผลิตภัณฑ์
มวลรวมภายในประเทศ (หรือ จีดีพี) ปัจจุบันมีจำนวนเด็กปฐมวัย และเยาวชนที่อยู่ในวัยเรียน การศึกษา
ขั้นพื้นฐานที่อยู่ในครอบครัวยากจน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของกองทุนเพื่อความเสมอภาคเพื่อการศึกษา (กสศ.)
ถึง ๔.๓ ล้านคน ในจำนวนนี้มีอยู่ ๒ ล้านคน ที่ครอบครัวยังมีรายได้ต่ำกว่าเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท

การแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาของประเทศไทย ในบริบทของโรงเรียนและ
สถาบันการศึกษา มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขที่โครงสร้าง และปัจจัยพื้นฐาน ที่เด็กควรจะได้รับจากโรงเรียน
อาทิ อาหารกลางวันที่มีคุณค่าทางโภชนาการที่ครบถ้วน น้ำดื่มสะอาด ห้องน้ำที่ถูกละเลย บริเวณภายใน
โรงเรียนที่มีความปลอดภัย สื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ครูผู้สอนที่ครบชั้นเรียน

หนึ่งในแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่ต้องเร่งหาแนวทางในการ
ดำเนินการ ก็คือ การปรับปรุงคุณภาพ และประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนขนาดเล็ก (ส่วน
ใหญ่จะเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับอนุบาล - ประถมศึกษา) ซึ่งมีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า ๑๒๐ คน ปัจจุบันมี
อยู่ประมาณ ๑๕,๐๐๐ แห่ง ทั่วประเทศ โดยในจำนวนนี้มีอยู่ถึง ๑๒,๐๐๐ แห่ง ที่มีจำนวนครูไม่ครบ
ชั้นเรียน แต่กลับมีอัตราส่วนระหว่างจำนวนครู ต่อจำนวนนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ในการจัดสรรอัตรากำลัง ๑ : ๒๐
นั่นแสดงว่าการจัดสรรอัตรากำลังของครูนั้นมีปัญหาในเชิงปฏิบัติ ที่ควรจะต้องได้รับปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพดีกว่า
ที่เป็นอยู่

(โปรดพลิก)

นอกจากปัญหาจำนวนครูไม่ครบชั้นเรียนแล้ว ยังพบว่ายังมีครูอีกประมาณ ๑๙,๐๐๐ คน ในโรงเรียนเกือบ ๘,๐๐๐ แห่ง ที่จบเอกอื่น แต่ต้องมาสอนในระดับประถมศึกษา ซึ่งความจริงแล้วโรงเรียนในระดับประถมศึกษาต้องการครูที่จบเอกประถมศึกษา ที่มีความสามารถในการสอนได้หลากหลายวิชามากกว่า นอกจากนี้ ยังพบปัญหาว่าครูผู้สอนมีภาระงานอื่น ๆ อยู่เป็นจำนวนมาก โดยในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ มีจำนวนวันที่ครูต้องไปปฏิบัติหน้าที่อื่น ที่ทำให้ครูไม่สามารถอยู่สอนนักเรียนได้ถึง ๘๔ วัน คิดเป็นร้อยละ ๔๒ ของจำนวนวันเรียนทั้งหมด ประเด็นดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นปัญหาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา และนับวันปัจจัยลบเหล่านี้จะยิ่งทำให้คุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนต่าง ๆ มีความเหลื่อมล้ำกันเพิ่มมากขึ้น

สำหรับการศึกษาปฐมวัย ปัจจุบันประเทศไทยมีเด็กปฐมวัย อายุ ๓ - ๖ ปี ที่ไม่ได้เข้าสู่ระบบการศึกษา อยู่ราว ๆ ๒๕๐,๐๐๐ คน เด็กปฐมวัย อายุ ๒ - ๖ ปี ที่อยู่ในความดูแลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอยู่ ๘๒๘,๖๔๕ คน และเด็กปฐมวัยอายุ ๓ - ๖ ปี ที่เรียนในระดับอนุบาล จำนวน ๑,๘๑๓,๗๑๑ คน ซึ่งในจำนวนนี้ พบว่า มีพัฒนาการล่าช้าถึงร้อยละ ๓๐ ดังนั้น คุณภาพของการศึกษาปฐมวัย จึงเป็นด่านแรก และด่านสำคัญในการแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ถ้าปล่อยให้ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาเริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่การศึกษาในระดับปฐมวัย ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาก็จะสืบเนื่อง และขยายวงออกไปเรื่อย ๆ เด็กมีโอกาที่จะออกนอกระบบการศึกษาเพิ่มขึ้น และนำไปสู่ปัญหาทางสังคมอื่น ๆ อาทิ การตั้งครมร์ก่อนวัยอันควร ความยากจน และอาชญากรรมต่าง ๆ

อีกประเด็นหนึ่ง ที่ส่งผลต่อความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และมักจะถูกละเลย ก็คือ การที่ครูประจำการยังคงขาดทักษะพื้นฐานในการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผสมโรงกับปัญหาการขาดแคลนครู การศึกษาพิเศษอีกเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ อาทิ เด็กที่มีภาวะเรียนรู้บกพร่อง (แอลดี) ที่มีอยู่ราว ๆ ๑ - ๓ แสนคน เด็กสมาธิสั้นอีกประมาณ ๑ ล้านคน ขาดการพัฒนาอย่างที่เราควรจะเป็น

จากประเด็นทั้งหลายข้างต้น ทำให้ตระหนักได้ว่า การแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำทางการศึกษานั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญห เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก และปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษานั้น มีองค์ประกอบในการแก้ไขที่หลากหลาย ซึ่งการแก้ไขปัญหานี้จำเป็นต้องดำเนินการให้เป็นไปอย่างครอบคลุม ในทุกกลุ่มผู้เรียน ที่ต่างก็มีข้อจำกัด และปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงขอเสนอญัตติต่วนดังกล่าว เพื่อให้ที่ประชุมพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาคือความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่ครอบคลุมทุกกลุ่มผู้เรียน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาฯ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) กุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ ผู้เสนอ

(นางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคอนาคตใหม่

(ลงชื่อ) วิโรจน์ ลักขณาอดิศร ผู้เสนอ

(นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคอนาคตใหม่

ผู้รับรอง (ญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาที่ครอบคลุมทุกกลุ่มผู้เรียน)

๑. รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ	๒. นายองค์การ ชัยบุตร
๓. นายฐิตินันท์ แสงนาค	๔. นายจรัส คุ่มไข่น้ำ
๕. นายนิรามาณ สุไลมาน	๖. นายอภิชาติ ศิริสุนทร
๗. นายเจนวิทย์ ไกรสินธุ์	๘. นายวิรัช พันธุมะผล
๙. นายกัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี	๑๐. นายประเสริฐพงษ์ ศรีนวรัตน์
๑๑. นางสาววรรณวิภา ไผ่สน	๑๒. นายณัฐวุฒิ บัวประทุม
๑๓. นายสุรชัย ศรีสารคาม	๑๔. นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล
๑๕. นายปริญญา ช่วยเกตุ ศิริรัตน์	๑๖. นายสมชาย ฝั่งชลจิตร
๑๗. นายเอกการ ชี้อทรงธรรม	๑๘. นายกฤติเดช สันติวิชิระกุล
๑๙. นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร	๒๐. นายเอกภพ เพ็ญพิเศษ

สำเนาถูกต้อง

(นายศุภฤกษ์ ศรีพรหม)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักงานการประชุม

มาตี พิมพ์

วิภา ฐาน
ศิริรัตน์ ตรวจ